

Załącznik nr 3.

SPOSÓB WYPEŁNIANIA KART ZGONU

I.

Karta zgonu składa się z dwóch części:

- 1) karty zgonu nr 1 dla celów pochowania zwłok,
- 2) karty zgonu nr 2 dla celów statystycznych.

II.

Karta zgonu nr 1 dla celów pochowania zwłok.

1. Pierwszą stronę karty zgonu wypełnia lekarz bądź inna osoba upoważniona do stwierdzenia zgonu, stronę drugą zaś wypełnia organ ewidencji i kontroli ruchu ludności oraz urząd stanu cywilnego.

2. Pozycje 1—5 wypełnia się na podstawie dowodu osobistego osoby zmarłej, a jeżeli chodzi o osoby nie posiadające takiego dowodu — na podstawie dokumentów rodziców (opiekunów), innych dokumentów albo oświadczenia członków rodziny, opiekunów lub osób podejmujących się pochowania zwłok.

3. Pozycje 6 i 7 wypełnia się na podstawie oświadczeń osób podejmujących się pochowania zwłok; o ile osoba stwierdzająca zgon nie była przy zgonie.

4. Pozycję 8 wypełnia się zgodnie z zasadami, które określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w oddzielnej instrukcji.

5. Pozycje 9—11 wypełnia się zgodnie z zasadami określonymi w § 31 tymczasowej instrukcji o prowadzeniu ewidencji i kontroli ruchu ludności, wprowadzonej zarządzeniem nr 10 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1961 r.

III.

Karta zgonu nr 2 dla celów statystycznych.

1. Stronę 1 wypełnia urząd stanu cywilnego, stronę drugą zaś lekarz bądź inna osoba upoważniona do stwierdzenia zgonu.

2. Pozycje A—E wypełnia się zgodnie z zasadami, które określa Główny Urząd Statystyczny w oddzielnych przepisach.

3. Pozycje F—H wypełnia się analogicznie jak pozycje 3, 4 i 6 karty zgonu nr 1, z tym że godzinę urodzenia należy wpisać dla noworodków zmarłych w ciągu 48 godzin.

4. W pozycji I podaje się miejsce zgonu, podkreślając jeden z wymienionych zakładów służby zdrowia bądź „inne miejsce zgonu”.

5. Pozycję K wypełnia się tylko dla dzieci zmarłych w wieku do 1 roku życia, podając liczbą, które to jest dziecko z kolejno urodzonych, licząc nie tylko dzieci żyjące, ale również zmarłe uprzednio bądź martwo urodzone tej samej matki.

6. Pozycję L wypełnia się stosując zasady jak przy wypełnianiu pozycji 8 w karcie zgonu nr 1.

7. W pozycji M podaje się, kto z fachowych pracowników służby zdrowia stwierdził przyczynę zgonu, podkreślając właściwe określenie dla danego pracownika.

IV.

1. Obie części karty zgonu po wypełnieniu ich przez lekarza bądź inną osobę upoważnioną zwraca się osobie zajmującej się chowaniem zwłok w celu przedstawienia w organach ewidencji i kontroli ruchu ludności.

2. Organ ewidencji i kontroli ruchu ludności sprawdza i ewentualnie uzupełnia zapisy dotyczące tożsamości osoby zmarłej, zawarte na stronie pierwszej karty zgonu nr 1, wypełnia odpowiednie rubryki i zwraca ją osobie zajmującej się chowaniem zwłok w celu załatwienia dalszych formalności w urzędzie stanu cywilnego.

3. Urząd stanu cywilnego wypełnia odpowiednie rubryki karty zgonu, rejestruje zgon w księgach stanu cywilnego, a następnie:

1) kartę zgonu nr 1 zwraca osobie zajmującej się chowaniem zwłok w celu przedstawienia zarządowi cmentarza,

2) kartę zgonu nr 2 dla celów statystycznych zatrzymuje u siebie, z tym że w okresie dwu dni po upływie miesiąca wszystkie zebrane karty w danym miesiącu przesyła do powiatowego (miejskiego) inspektoratu statystycznego, a w miastach wyłączonych z województw — do miejskiego urzędu statystycznego.

358

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 października 1962 r.

w sprawie ustalenia wzorcowego regulaminu powoływania i pełnienia wart przeciwpożarowych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) oraz § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie zasad powoływania wart przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 52, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzorcowy regulamin powoływania i pełnienia wart przeciwpożarowych w brzmieniu załącznika do niniejszego zarządzenia:

§ 2. Prezydium rad narodowych wprowadzające obowiązki pełnienia wart przeciwpożarowych uchwalają regulamin pełnienia tych wart, opierając się na regulaminie wzorcowym (§ 1) i wprowadzając doń zależnie od potrzeb i warunków miejscowych odpowiednie zmiany lub uzupełnienia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 października 1962 r. (poz. 358).

REGULAMIN WZORCOWY POWOŁYWANIA I PEŁNIENIA WART PRZECIWPOŻAROWYCH

§ 1. 1. Prezydium rady narodowej, które uchwaliło wprowadzenie obowiązku pełnienia wart przeciwpożarowych,

ustala szczegółowy regulamin pełnienia tych wart przez zobowiązanych.

2. Regulamin ten powinien być podany do publicznej wiadomości w sposób przyjęty na danym terenie i wskazywać:

- 1) miejscowości (wsie), w których wprowadza się obowiązek pełnienia warty,
- 2) okres, na który wprowadza się pełnienie warty, z zaznaczeniem, czy jest to warta dzienna czy nocna,
- 3) godziny rozpoczęcia i zakończenia warty (diennej i nocnej),
- 4) liczbę osób przypadających na jedną wartę,
- 5) obowiązki wartowników w czasie pełnienia warty,
- 6) ustalone znaki rozpoznawcze dla wartowników oraz zawierać
- 7) pouczenie, że za uchylenie się od obowiązku pełnienia warty bądź też za niedbałe wykonywanie tego obowiązku grozi kara aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł (na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej — Dz. U. Nr 20, poz. 120).

3. Na podstawie uchwalonego regulaminu pełnienia wart sołtysi sporządzają dla poszczególnych miejscowości imienne wykazy zobowiązanych oraz kolejność pełnienia przez nich warty. Wykazy te powinny być wywieszone w miejscu i w sposób przyjęty dla danej miejscowości i stale aktualizowane.

4. Wezwanie do pełnienia warty następuje w formie ogłoszenia wykazu osób zobowiązanych albo w formie indywidualnego zawiadomienia.

§ 2. 1. W celu zapewnienia prawidłowości pełnienia warty prezydium rady narodowej po porozumieniu z kierownikiem właściwej terenowo straży pożarnej i właściwym sołtysiem ustala:

- 1) środki i sposoby alarmowania,
- 2) trasy obchodów wartowników,
- 3) liczbę wartowników wyznaczonych na jedną wartę.

2. Liczbę osób wyznaczonych na jedną wartę przeciwpożarową ustala się w zależności od wielkości obszaru, sposobu zabudowy oraz innych warunków mających wpływ na zagrożenie pożarowe danej miejscowości.

§ 3. Do obowiązków wartownika należy w szczególności:

- 1) punktualne przybycie na miejsce objęcia warty,
- 2) przeciwdziałanie zauważonym w czasie pełnienia warty naruszeniom przez mieszkańców przepisów o zapobieganiu pożarom,
- 3) niezwłoczne alarmowanie mieszkańców zagrożonych domostw oraz najbliższej straży pożarnej i sołtysa o powstałym pożarze.

§ 4. Wartownicy w czasie pełnienia warty powinni nosić znaki rozpoznawcze (§ 1 ust. 2 pkt 6), a w czasie warty nocnej — posiadać przyrządy oświetleniowe nie stwarzające niebezpieczeństwa pożaru.

§ 5. Kontrolę pełnienia warty przeciwpożarowej przez zobowiązanych przeprowadzają przedstawiciele prezydium właściwej rady narodowej, komend straży pożarnych i Milicji Obywatelskiej.

359

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 października 1962 r.

w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody, osiągane przez podatników prowadzących w swych gospodarstwach rolnych, położonych na obszarze województwa katowickiego, działy specjalne w zakresie produkcji warzyw i nasienictwa ogrodniczego tych warzyw:

- 1) w uprawie gruntowej w strefach podmiejskiej, wiejskiej i wiejskiej oddalonej — w latach 1963—1965;
- 2) w szklarniach i inspektach nowo założonych bądź odbudowanych (kapitałny remont) w roku 1961 i w latach następnych — przez okres 3 lat, licząc od roku pierwszego zbioru.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

360

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 29 czerwca 1962 r.

w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia lektorów i nauczycieli zatrudnionych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych.

Na podstawie art. 105 i 132 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336), art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225) i w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do lektorów, nauczycieli wychowania fizycznego oraz nauczycieli przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych — za-

trudnionych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych, podległych Ministrom: Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Zaszeregowanie do grup uposażenia nauczycieli studium wojskowego w szkołach wyższych, nauczycieli przedmiotów pomocniczych w wyższych szkołach artystycznych oraz akompaniatorów regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Lektorom przyznaje się przy powołaniu do pracy uposażenie zasadnicze grupy 5 K.

2. Rektor szkoły wyższej (wyższej szkoły zawodowej) może przyznać przy powołaniu do pracy uposażenie:

— grupy 4 K, gdy lektor posiada co najmniej 5 lat po-